

Cod ECLI ECLI:RO:CABUC:2019:177.000310
Dosar nr. 1248/2/2019

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A IX-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA CIVILĂ NR. 310
Ședința publică de la 25 Iunie 2019
Completul compus din:
PREȘEDINTE OVIDIU SPÎNU
Grefier CRISTIANA-TEODORA ROBU

Pe rol se află judecarea cauzei de contencios administrativ, formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, în contradictoriu cu pârâtul TELETIN VELU, având ca obiect „constatarea calității de lucrător/colaborator al securității (OUG nr.24/2008)”.

La apelul nominal făcut în ședința publică, a răspuns reclamantul, reprezentat de consilier juridic, cu împuternicire la dosar, lipsă fiind pârâtul.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței că pricina se află la primul termen de judecată, procedura de citare este legal îndeplinită.

La interpellarea instanței, reclamantul, prin consilier juridic, învederează că nu are chestiuni prealabile de invocat.

Curtea acordă cuvântul în dezbaterile probatoriului.

Reclamantul, prin consilier juridic, solicită încuviințarea probei cu înscrisuri.

În temeiul dispozițiilor art. 258 alin. 1 din Noul Cod de procedură civilă, Curtea încuviințează pentru reclamant proba cu înscrisurile depuse la dosarul cauzei ca fiind admisibile și de natură să conducă la soluționarea litigiului și constată proba cu înscrisuri administrată.

Nemaifiind cereri de formulat și probe noi de administrat, Curtea constată încheiată cercetarea judecătorească și acordă cuvântul la dezbateri asupra fondului cauzei.

Reclamantul, prin consilier juridic, solicită admiterea acțiunii, constatarea calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe pârât.

Curtea constată închise dezbaterile și reține cauza în pronunțare.

CURTEA,

Asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin cererea de chemare în judecată, reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII a solicitat ca, prin hotărârea ce se va pronunța, în baza indiciilor rezultate din documentele existente la dosar, la această dată, să se aprecieze asupra calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe pârâtul Teletin Velu, născut la 13.12.1964, în com. Glăvănești, sat Frumușelu, jud. Bacău, fiul lui Vasile și Elena, domiciliat în comuna Glăvănești, județul Bacău.

În fapt, reclamanta a arătat că verificarea pârâtului Teletin Velu a fost declanșată în baza art. 3 lit. g), coroborat cu art.5 alin.1 din OUG nr.24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, ce stabilesc obligația Consiliului Național pentru Studiarea Arhivelor Securității (C.N.S.A.S.) de a verifica din oficiu, sub aspectul constatării calității de lucrător sau de colaborator al Securității, persoanele care au candidat, au fost alese sau numite în demnitățile sau funcțiile prevăzute la art. 3 lit. b)-h) din același act normativ.

Așa cum rezultă și din cuprinsul notei de constatare nr. DI/I/1137/19.09.2018, pârâtul Teletin Velu a întocmit și semnat olograf, indescifrabil, un angajament, datat 06.04.1989, preluând numele conspirativ „Olaru Dări”.

Pârâtul, gestionar la magazinul din satul Frumușelu, corn. Glăvănești, jud. Bacău, a activat ca informator în perioada aprilie - decembrie 1989, fiind recrutat de I.J. Bacău, Postul de Miliție Glăvănești, pentru încadrarea informativă a cetățenilor din comună.

Pe parcursul colaborării cu Securitatea, acesta a furnizat informații prin care se denunțau activități potrivnice regimului totalitar comunist, precum intenția de a trece ilegal frontiera de stat și comparațiile dintre condițiile de trai din țări străine și cele din România comunistă - nota informativă datată în 06.04.1989 (dosar nr. R 430916, f. 9).

Analizând informațiile furnizate de către pârât apreciază că acestea vizează îngrădirea dreptului la viață privată (art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice) și a dreptului la liberă circulație (art. 12 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice).

În concluzie, solicită a se aprecia asupra calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe domnul TELETIN Velu, analizând relevanța, în lumina prevederilor art. 2 lit. b) teza I din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, a materialelor reținute în nota de constatare nr. DI/I/1137/19.09.2018. Potrivit acestui text legal pentru colaborarea prin furnizarea de informații trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

I. informațiile furnizate Securității să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist. Se reține, astfel, nota olografă semnată cu numele conspirativ „Olaru Dări”, referitoare la intenția unei persoane de a trece ilegal frontiera de stat și comparațiile acesteia dintre condițiile de trai din țări străine și cele din România comunistă:

- nota informativă din 06.04.1989, prin care pârâtul informa Securitatea în legătură cu numitul P.I., respectiv „/.../” în prima jumătate a lunii ianuarie 1989 s-a întâlnit cu numitul PI din satul Muncelu, care a fost arestat și condamnat pentru trecere de frontieră și, printre discuțiile purtate, acesta a spus că tot nu renunță de a trece ilegal frontiera de stat pentru a merge în țări străine, deoarece a auzit el că se trăiește mai bine. (dosar nr. R 430916, f. 9).

Intenția unei persoane de a părăsi țara era o atitudine extrem de gravă din perspectiva regimului, iar cei ce luau o astfel de hotărâre erau priviți ca niște trădători de patrie. Persoanele care, prin diferite metode, reușeau să-și îndeplinească visul de a rămâne în străinătate erau denumiți batjocoritor „fugiți”, iar bunurile rămase în țară le erau confiscate.

Cei ale căror intenții de plecare definitivă din țară erau descoperite și zădărnicate sau prin alte mijloace - erau denumiți „suspecți de evaziune” și persecutați de organele represive ale regimului. Aceste din urmă persoane nu mai puteau spera că li se va elibera vreodată pașaport, nici măcar pentru o călătorie într-o țară socialistă. În plus, evoluția profesională a acestor persoane avea de suferit, îngrădindu-li-se accesul la anumite funcții și profesii.

Cât privește faptul că o parte dintre persoanele care doreau să emigreze alegeau - în situații limită (imposibilitatea părăsirii legale a țării), cu riscul vieții - calea forțării frontierei, precizăm că alegerea acestei soluții nu făcea din aceste persoane niște infractori de drept comun, întrucât, spre deosebire de situația din prezent, trecerea frauduloasă a frontierei nu era motivată de sustragerea de la executarea unor pedepse sau de activități de contrabandă, de trafic de ființe umane sau de trafic de narcotice, ci de interese legitime recunoscute oricărei ființe umane: prosperitatea, realizarea personală și libertatea.

Dreptul oricărei persoane de a părăsi orice țară, inclusiv cea de origine era stipulat de pactele internaționale la care România era parte, dar era încălcat sistematic de statul comunist. Gesturile acestor persoane nu erau atitudini antisociale, ci atitudini potrivnice regimului care încălca dreptul cetățenilor români de a se stabili pe teritoriul altui stat.

Este adevărat că trecerea frauduloasă a frontierei era pedepsită penal. La fel de adevărat este că legea penală a epocii pedepsea uneltirea împotriva ordinii sociale sau propaganda împotriva orânduirii socialiste. Prin urmare, orice atitudine îndreptată împotriva regimului putea fi pedepsită penal.

Cu toate acestea denunțarea sau urmărirea informativă a unor persoane acuzate de săvârșirea uneia dintre aceste infracțiuni duce, potrivit OUG nr. 24/2008, la reținerea calității de colaborator al Securității, sau, după caz, de lucrător al Securității.

De altfel, practica Înaltei Curți de Casație și Justiție și a Curții de Apel București a arătat că intenția de forțare a frontierei, înainte de 1990 reprezenta un act de împotrivire față de regimul comunist. Este deosebit de relevantă, în acest sens, Decizia nr. 14 din 13.01.2003, pronunțată de Curtea Supremă de Justiție, Completul de 9 Juecători, prin care se arată că „potrivit politicii penale a statului instaurat după 6 martie 1945 și corespunzător modificării conținutului valorilor ocrotite, coroborat cu îngrădirile aduse drepturilor și libertăților fundamentale și sub aspectul libertății de circulație, fapta de trecere frauduloasă a frontierei a fost apreciată ca infracțiune având caracter politic, așa încât instrumentarea acesteia se efectua de către organele securității statului, iar competența de judecată a fost atribuită instanțelor militare.

De asemenea, comparațiile dintre condițiile de trai din străinătate și cele din România comunistă au constituit pentru organele de Securitate, întotdeauna, motive de deschidere a unor dosare de urmărire informativă.

Este cunoscut faptul că propaganda oficială a partidului pune accent pe superioritatea regimului comunist în detrimentul celui capitalist, considerat exploatator, în consecință asemenea comentarii se referă la atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

De altfel, pe baza informațiilor furnizate cu sollicitudine de către pârât, ofițerii din cadrul Securității au dispus următoarele:

- Nota ofițerului: „Să stabilească prin discuții cu membrii familiei celui în cauză ce preocupări prezente are, dacă întreprinde activități concrete de a fugi din țară. Măsuri: Nota se exploatează la P.I., care este în M.O. la postul de miliție Glăvănești.” (dosar nr. R 430916, f. 9).

În legătură cu această primă condiție, au arătat că interpretarea teleologică a prevederilor art. 2 lit. b), duce la concluzia că legiuitorul a urmărit să atribuie calitatea de colaborator al securității, persoanelor care, prin denunțurile lor, nu au menajat interesele celor denunțați, deși puteau, și, mai mult, desconsiderarea acestor interese nu este compatibilă cu principiile moralei publice.

Astfel, delimitând sfera atitudinilor potrivnice regimului comunist, legiuitorul a urmărit ca, pe de o parte, să excludă denunțurile care, de obicei, rămăneau fără urmări asupra celui denunțat, și, pe de altă parte, să excludă și denunțurile care ar fi putut avea urmări, dar care sunt compatibile cu principiile moralei publice într-o societate democratică.

În consecință, dacă denunțarea unei conduite era potențial nocivă pentru cei denunțați și, în plus, un astfel de denunț nu și-ar mai avea rostul într-o ordine democratică, rezultă că ne aflăm în fața denunțării unei conduite potrivnice regimului comunist.

O interpretare contrară, restrictivă, care ar înțelege prin „atitudini potrivnice regimului” doar manifestarea explicită a dorinței persoanei denunțate de răsturnare a regimului comunist, este de neconceput pentru că ar institui o inegalitate de tratament cu privire la persoane care au denunțat în egală măsură atitudini a căror incriminarea era tipică regimurilor dictatoriale.

Pentru argumentele expuse, prima condiție impusă de legiuitor în constatarea calității de colaborator, este asigurată.

II. Informațiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Și această condiție este asigurată deoarece, nu se poate reține că furnizarea unor informații de asemenea natură nu a fost făcută conștient, având reprezentarea clară a faptului că relatări ca cele prezentate anterior nu rămăneau fără urmări.

Pârâtul nu putea să cunoască în momentul redactării notelor informative dacă Securitatea avea sau nu cunoștință de situațiile pe care pârâtul urma să le denunțe. Atât timp cât pârâtul nu a luat în calcul și ipoteza în care Securitatea nu ar fi cunoscut situația denunțată, rezultă că pârâtul nu

a menajat interesele persoanei denunțate, nu a avut o atitudine precaută și nici de protejare a celui denunțat.

Prin urmare, nesocotind interesele celui denunțat, pârâtul a vizat îngrădirea dreptului la viață privată în privința celui denunțat, atât timp cât a acceptat că persoana denunțată putea să facă obiectul unor investigații suplimentare ale Securității ca rezultat al denunțului său.

Altfel spus, prin furnizarea acestor informații, pârâtul a conștientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delațiunile sale se pot lua măsuri de urmărire și verificare (încălcarea dreptului la viață privată, a dreptului la liberă circulație) și, prin urmare, a vizat această consecință.

În concluzie, informațiile furnizate de domnul TELETIN Velu au vizat îngrădirea:

- dreptului la viață privată, prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice;

- dreptului la liberă circulație, prevăzut de art. 12 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice.

Curtea a încuviințat pentru reclamantă proba cu înscrisurile depuse la dosarul cauzei.

Pârâtul, legal citat, nu s-a prezentat în fața instanței de judecată și nu a depus întâmpinare.

Analizând probele administrate în cauză curtea reține că cererea reclamantei este întemeiată, urmând a fi admisă ca atare.

Curtea consideră necesar a efectua câteva aprecieri cu caracter general, de natură să pună în lumină rațiunea adoptării legislației privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, precum și consecințele hotărârilor judecătorești pronunțate în urma parcurgerii procedurilor prevăzute de O.U.G. nr.24/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr.293/2008.

În acest sens, trebuie observat că în preambulul O.U.G. nr.24/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr.293/2008, se relevă că „în perioada de dictatură comunistă, cuprinsă între 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, puterea comunistă a exercitat, în special prin organele securității statului, parte a poliției politice, o permanentă teroare împotriva cetățenilor țării, drepturilor și libertăților lor fundamentale”.

Din analiza preambulului și a prevederilor OUG nr.24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității aprobată cu modificări prin Legea nr. 293/2008, rezultă, fără echivoc, că rațiunea adoptării acestui act normativ derivă din necesitatea cunoașterii de către membrii unei societăți postcomuniste a fostului regim totalitar, depășirii nivelului organizatoric, intelectual și moral impus de un sistem caracterizat prin structuri și moduri de gândire inadecvate, respectării drepturilor omului și a libertăților fundamentale, creării unei culturi politice autentice și a unei societăți civilizate, verificării a posteriori a comportamentului persoanelor care, în prezent, candidează pentru, sau, după caz, ocupă demnități ori funcții publice (aflându-se în situații de a fi garanții Constituției și ai democrației) sau dețin titluri care implică o dimensiune morală primordială, legea neavând un scop punitiv și neinstituind o responsabilitate penală a celor în privința cărora se va constata că au fost lucrători sau colaboratori ai Securității. Totodată, reglementarea în discuție contribuie la o mai bună înțelegere a prezentului și la o proiectare adecvată a viitorului societății românești.

În esență, sub aspectul care interesează în cauză, OUG nr.24/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 293/2008, urmărește scopul de deconspirarea, indicat în preambul, a persoanelor care au contribuit la instrumentarea dosarului întocmit de Securitate, sau au efectuat activitățile prevăzute de actul normativ, prin consemnarea publică – publicarea în Monitorul Oficial al României Partea a III-a, și punerea la dispoziția mijloacelor de informare în masă de către reclamantul C.N.S.A.S., în temeiul art.12 alin.1 din ordonanță, a celor care ocupă demnitățile sau funcțiile enumerate în art.3, precum și a celor care își manifestă intenția de a candida pentru alegerea sau numirea în aceste demnități sau funcții publice, actul normativ antrenând doar eventuale consecințe de ordin moral în privința celor care au încălcat drepturile și libertățile fundamentale ale altora în perioada dictaturii comuniste.

Prin urmare, rolul instanței judecătorești investită cu soluționarea unei acțiuni în constatarea calității de lucrător sau după caz, colaborator al Securității, nu este acela de a stabili vinovații sau de a

le comensura, de a aplica pedepse și de a le individualiza, instanța nerealizând o justiție retributivă, ci de a verifica, pe baza copiilor certificate de pe documentele aflate în arhiva reclamantului C.N.S.A.S. și eventual, a altor probe, întrunirea cumulativă a condițiilor prevăzute de lege pentru existența calității în discuție, rațiunea legii și rolul instanței fiind în acord cu principiile stabilite atât prin Rezoluția Adunării Parlamentare a Consiliului Europei nr.1096/1996 privind demantelarea fostelor regimuri comuniste, cât și prin jurisprudența C.E.D.O. ca expresie a celor mai înalte idei despre justiție și echitate (a se vedea hotărârea de Mare Cameră pronunțată la data de 16.03.2006 în cauza Zdanoka contra Letoniei; decizia de inadmisibilitate din 22.11.2001 în cauza Knauth contra Germaniei).

Potrivit art 2 litera b din ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ Nr. 24 din 5 martie 2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, cu modificările și completările ulterioare prin colaborator al Securității se înțelege persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Persoana care a furnizat informații cuprinse în declarații, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei și procesului, în stare de libertate, de reținere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată și condamnată, nu este considerată colaborator al Securității, potrivit prezentei definiții, iar actele și documentele care consemnau aceste informații sunt considerate parte a propriului dosar. Persoanele care, la data colaborării cu Securitatea, nu împliniseră 16 ani, nu sunt avute în vedere de prezenta definiție, în măsura în care se coroborează cu alte probe. Colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, precum și cei care, având calitatea de rezidenți ai Securității, coordonau activitatea informatorilor;

Așadar, condițiile pentru ca o persoană să poată fi considerată colaborator al Securității în accepțiunea prevederilor art 2 litera b din ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ Nr. 24 din 5 martie 2008 sunt următoarele :

- informațiile furnizate Securității ,indiferent sub ce formă,să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

- informațiile furnizate Securității să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din conținutul notei de constatare nr. DI/I/1137/19.09.2018, curtea reține că pârâtul Teletin Velu a întocmit și semnat olograf, indescifrabil, un angajament, datat 06.04.1989, preluând numele conspirativ „Olaru Dări”.

Din conținutul înscrisurilor depuse la dosarul cauzei, curtea reține că pârâtul Teletin Velu, gestionar la magazinul din satul Frumușelu, corn. Glăvănești, jud. Bacău, a activat ca informator în perioada aprilie - decembrie 1989, fiind recrutat de I.J. Bacău, Postul de Miliție Glăvănești, pentru încadrarea informativă a cetățenilor din comună.

Analiza înscrisurilor depuse la dosarul cauzei relevă faptul că, pe parcursul colaborării cu Securitatea, pârâtul a furnizat informații prin care se denunțau activități potrivnice regimului totalitar comunist, precum intenția de a trece ilegal frontiera de stat și comparațiile dintre condițiile de trai din țări străine și cele din România comunistă - nota informativă datată în 06.04.1989 (dosar nr. R 430916, f. 9), iar prin furnizarea acestor informații pârâtul a îngădit dreptul la viață privată (art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice) și a dreptul la liberă circulație (art. 12 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice).

Curtea reține că informațiile furnizate de către pârât Securității se referă la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, astfel cum rezultă din conținutul notei olografe semnate cu numele conspirativ „Olaru Dări” , referitoare la intenția unei persoane de a trece ilegal frontiera de stat și comparațiile acesteia dintre condițiile de trai din țări străine și cele din România comunistă:

Astfel, prin nota informativă din 06.04.1989, pârâtul a informat Securitatea în legătură cu numitul P.I., respectiv „/.../ în prima jumătate a lunii ianuarie 1989 s-a întâlnit cu numitul PI din satul Muncelu, care a fost arestat și condamnat pentru trecere de frontieră și, printre discuțiile purtate, acesta

a spus că tot nu renunță de a trece ilegal frontiera de stat pentru a merge în țări străine, deoarece a auzit el că se trăiește mai bine. (dosar nr. R 430916, f. 9).

În acest context, curtea subliniază că intenția unei persoane de a părăsi țara era o atitudine extrem de gravă din perspectiva regimului, iar cei ce luau o astfel de hotărâre erau priviți ca niște trădători de patrie. Persoanele care, prin diferite metode, reușeau să-și îndeplinească visul de a rămâne în străinătate erau denumiți batjocoritor „fugiți”, iar bunurile rămase în țară le erau confiscate.

Cei ale căror intenții de plecare definitivă din țară erau descoperite și zădărnicate sau prin alte mijloace - erau denumiți „suspecți de evaziune” și persecutați de organele represive ale regimului. Aceste din urmă persoane nu mai puteau spera că li se va elibera vreodată pașaport, nici măcar pentru o călătorie într-o țară socialistă. În plus, evoluția profesională a acestor persoane avea de suferit, îngrădindu-li-se accesul la anumite funcții și profesii.

Cât privește faptul că o parte dintre persoanele care doreau să emigreze alegeau - în situații limită (imposibilitatea părăsirii legale a țării), cu riscul vieții - calea forțării frontierei, curtea reține că alegerea acestei soluții nu făcea din aceste persoane niște infractori de drept comun, întrucât, spre deosebire de situația din prezent, trecerea frauduloasă a frontierei nu era motivată de sustragerea de la executarea unor pedepse sau de activități de contrabandă, de trafic de ființe umane sau de trafic de narcotice, ci de interese legitime recunoscute oricărei ființe umane: prosperitatea, realizarea personală și libertatea.

Dreptul oricărei persoane de a părăsi orice țară, inclusiv cea de origine era stipulat de pactele internaționale la care România era parte, dar era încălcat sistematic de statul comunist. Gesturile acestor persoane nu erau atitudini antisociale, ci atitudini potrivnice regimului care încălca dreptul cetățenilor români de a se stabili pe teritoriul altui stat.

Curtea reține că trecerea frauduloasă a frontierei era pedepsită penal, precum și faptul că legea penală a epocii pedepsea uneltirea împotriva ordinii sociale sau propaganda împotriva orânduirii socialiste. Prin urmare, orice atitudine îndreptată împotriva regimului putea fi pedepsită penal.

Cu toate acestea denunțarea sau urmărirea informativă a unor persoane acuzate de săvârșirea uneia dintre aceste infracțiuni duce, potrivit OUG nr. 24/2008, la reținerea calității de colaborator al Securității, sau, după caz, de lucrător al Securității.

De asemenea, comparațiile dintre condițiile de trai din străinătate și cele din România comunistă au constituit pentru organele de Securitate, întotdeauna, motive de deschiderea a unor dosare de urmărire informativă.

Este cunoscut faptul că propaganda oficială a partidului pune accent pe superioritatea regimului comunist în detrimentul celui capitalist, considerat exploatare, în consecință asemenea comentarii se referă la atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

De altfel, pe baza informațiilor furnizate cu sollicitudine de către pârlat, ofițerii din cadrul Securității au dispus următoarele:

- Nota ofițerului: „Să stabilească prin discuții cu membrii familiei celui în cauză ce preocupări prezente are, dacă întreprinde activități concrete de a fugi din țară. Măsuri: Nota se exploatează la P.I., care este în M.O. la postul de miliție Glăvănești.” (dosar nr. R 430916, f. 9).

În legătură cu această primă condiție, curtea reține că interpretarea teleologică a prevederilor art. 2 lit. b), duce la concluzia că legiuitorul a urmărit să atribuie calitatea de colaborator al securității, persoanelor care, prin denunțurile lor, nu au menajat interesele celor denunțați, deși puteau, și, mai mult, desconsiderarea acestor interese nu este compatibilă cu principiile moralei publice.

Astfel, delimitând sfera atitudinilor potrivnice regimului comunist, legiuitorul a urmărit ca, pe de o parte, să excludă denunțurile care, de obicei, rămăneau fără urmări asupra celui denunțat, și, pe de altă parte, să excludă și denunțurile care ar fi putut avea urmări, dar care sunt compatibile cu principiile moralei publice într-o societate democratică.

În consecință, dacă denunțarea unei conduite era potențial nocivă pentru cei denunțat și, în plus, un astfel de denunț nu și-ar mai avea rostul într-o ordine democratică, rezultă că ne aflăm în fața denunțării unei conduite potrivnice regimului comunist.

O interpretare contrară, restrictivă, care ar înțelege prin „atitudini potrivnice regimului” doar manifestarea explicită a dorinței persoanei denunțate de răsturnare a regimului comunist, este de neconceput pentru că ar institui o inegalitate de tratament cu privire la persoane care au denunțat în egală măsură atitudini a căror incriminare era tipică regimurilor dictatoriale.

Curtea reține că informațiile furnizate de către pârât Securității au vizat și au avut ca efect îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Și această condiție este asigurată deoarece, nu se poate reține că furnizarea unor informații de asemenea natură nu a fost făcută conștient, având reprezentarea clară a faptului că relatări ca cele prezentate anterior nu rămăneau fără urmări.

Pârâtul nu putea să cunoască în momentul redactării notelor informative dacă Securitatea avea sau nu cunoștință de situațiile pe care pârâtul urma să le denunțe. Atât timp cât pârâtul nu a luat în calcul și ipoteza în care Securitatea nu ar fi cunoscut situația denunțată, rezultă că pârâtul nu a menajat interesele persoanei denunțate, nu a avut o atitudine precaută și nici de protejare a celui denunțat.

Prin urmare, nesocotind interesele celui denunțat, pârâtul a vizat îngrădirea dreptului la viață privată în privința celui denunțat, atât timp cât a acceptat că persoana denunțată putea să facă obiectul unor investigații suplimentare ale Securității ca rezultat al denunțului său.

Altfel spus, prin furnizarea acestor informații, pârâtul a conștientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delatiunile sale se pot lua măsuri de urmărire și verificare (încălcarea dreptului la viață privată, a dreptului la liberă circulație) și, prin urmare, a vizat această consecință.

În concluzie, informațiile furnizate de către pârât Securității au vizat și au avut ca efect îngrădirea dreptului la viață privată, prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice și a dreptului la liberă circulație, prevăzut de art. 12 din Pactul Internațional privind Drepturile

Pentru aceste motive, fiind îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute de 2 litera b din ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ Nr. 24 din 5 martie 2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, cu modificările și completările ulterioare, curtea va admite cererea și va constata calitatea de colaborator al Securității în privința pârâtului.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Admite cererea formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, cu sediul în București, sgt. Matei Basarab, nr.55-57, sector 3, în contradictoriu cu pârâtul TELETIN VELU, domiciliat în comuna Glăvănești, sat, județ Bacău.

Constată calitatea de colaborator al securității în privința pârâtului.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată azi, 25.06.2019, în ședință publică.

Președinte,
OVIDIU SPÎNU

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA I

Red. 1/1
Com. 2 ex. la
in dosarul acestor instanțe Nr. 1298/1/2015

se legalizează de noi.

GREFIER ȘEF

Grefier,
CRISTIANA-TEODORA ROBU

*Depunerea prin necunoscut
la data de 11.11.2019*